

Κοινωνική διευκόλυνση.

Πολλές φορές η επίδοση των ατόμων σε ένα έργο είναι καλύτερη όταν τα άτομα εκτελούν το έργο μαζί με άλλους.

Απλές και πολύ εξασκημένες συμπεριφορές συνήθως διευκολύνονται από την παρουσία θεατών, ενώ οι σύνθετες ή πρόσφατα μαθημένες συμπεριφορές συνήθως εμποδίζονται.

Η παρουσία άλλων μπορεί να δημιουργεί μια εγρήγορση στον οργανισμό που διευκολύνει την επιτέλεση απλών συμπεριφορών.

Ο κοινωνικός ανταγωνισμός μπορεί να είναι η αιτία της κοινωνική
διευκόλυνσης.

Επίσης η κοινωνική διευκόλυνση επηρεάζεται από το κατά πόσο το άτομο
αισθάνεται ότι αξιολογείται για το έργο που παράγει.

Η θεωρία της διασπαστικής σύγκρουσης υποστηρίζει ότι η παρουσία άλλων
διασπά το άτομο το οποίο δεν ξέρει που να στρέψει την προσοχή του και αυτό
έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των κινήτρων και προκαλεί τις επιδράσεις της
κοινωνικής διευκόλυνσης.

Η θεωρία της αυτοπαρουσίασης υποστηρίζει ότι η κοινωνική διευκόλυνση
οφείλεται στην επιθυμία του ατόμου να παρουσιάσει θετικά τον εαυτό του στους
άλλους.

Απεξανομίκευση: το φαινόμενο κατά το οποίο τα άτομα χάνουν την αίσθηση της προσωπικής τους ταυτότητας και διαχέονται ανώνυμα μέσα στην ομάδα.

Τα άτομα δρουν πιο παρορμητικά και επιτελούν συμπεριφορές που μπορεί συνήθως να μην έκαναν.

Ορισμένοι ερευνητές υποστήριξαν ότι οι συμπεριφορές μπορεί να οφείλονται στις ενδυμασίες οι οποίες «υπέβαλαν» στα άτομα συγκεκριμένους ρόλους.

Έχει βρεθεί ότι ορισμένες φορές οι παριστάμενοι σε περιστατικά δεν επεμβαίνουν για να παρέχουν βοήθεια.

Το σημαντικό ζήτημα είναι το πως ορίζεται η κατάσταση μέσα σε μια τέτοια συνθήκη.

Όταν όλοι μέσα σε μια ομάδα θεωρούν την κατάσταση ως μη επείγουσα, αποπροσανατολίζοντας ο ένας τον άλλο αυτό ονομάζεται πλουραλιστική άγνοια.

Διάχυση της ευθύνης. Όταν πολλά άτομα είναι παρόντα η ευθύνη της δράσης δεν είναι προσωπική αλλά διαχέεται μέσα στην ομάδα.

Όταν κάποια άτομα βοηθήσουν μπορεί να αποτελέσουν παράδειγμα για μελλοντικές παρόμοιες καταστάσεις.

Όταν όμως τα άτομα πληροφορηθούν για το φαινόμενο της μη παροχής βοήθειας η πιθανότητα εμφάνισης του στο μέλλον μειώνεται.

Συμμόρφωση στην πλειοψηφία.

Πολλές φορές έχει παρατηρηθεί ότι τα άτομα έχουν την τάση να επηρεάζονται από τις απόψεις της ομάδας στην οποία συμμετέχουν.

Αν τα ποσοστά ομοφωνίας της ομάδας μειωθούν μειώνονται επίσης και τα ποσοστά συμμόρφωσης.

Όμως και οι μειοψηφίες μπορούν να ασκήσουν επιρροή. Αυτό είναι εμφανές στις περιπτώσεις επαναστάσεων και κοινωνικών αλλαγών.

Για να μπορέσει να είναι σταθερή η επιρροή της μειονότητας θα πρέπει να υποστηρίξει την άποψη της με σταθερότητα καθ' όλη τη διαδικασία.

Για να είναι όμως αποτελεσματική δεν θα πρέπει να παρουσιάζεται δογματική ή αλαζονική.

Οι μειοψηφίες είναι δυνατό να οδηγούν σε αλλαγή στάσεων των μελών της πλειοψηφίας γιατί αυτά καλούνται να εξετάσουν πιο προσεχτικά τις θέσεις τους.

Υπακοή στην εξουσία.

Έχει βρεθεί ότι τα άτομα υπακούουν στην εξουσία ακόμα και όταν αυτή τους επιβάλλει να προβούν σε ακραίες συμπεριφορές.

Η υπακοή στην εξουσία είναι ένας πολύ βασικός κανόνας της κοινωνικής ζωής.

Ένας από τους λόγους για τους οποίους μπορεί να υπάρχει η υπακοή στην εξουσία είναι ότι το άτομο συμφωνώντας να πάρει μέρος στο πείραμα συναινεί σε μια σειρά κοινωνικών κανόνων.

Η «εποπτεία» η συνεχής παρουσία του ερευνητή έπαιξε σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη του πειράματος.

Η απόσταση από το άτομο που δεχόταν τα ηλεκτροσόκ ήταν σημαντικός παράγοντας για την υπακοή.

Η ιδεολογική δικαιολόγηση της εξουσίας ίσως όμως να ήταν ο σημαντικότερος παράγοντας υπακοής.

Ζητήματα ηθικής στο πείραμα του Milgram.

Τα άτομα αντιμετώπιζαν έντονο στρες στην ιδέα ότι χορηγούν ισχυρά ηλεκτροσόκ σε άλλους ανθρώπους.

Μπορεί να υπάρχουν μακροπρόθεσμες συνέπειες σε όσους καταλαβαίνουν ότι ήταν πρόθυμοι να χορηγήσουν ηλεκτροσόκ.

Τα άτομα πιθανόν να αισθάνθηκαν γελοιοποιημένα όταν έμαθαν ότι εξαπατήθηκαν κατά τη διάρκεια του πειράματος.

Οι συνθήκες μέσα στις οποίες βρίσκεται το άτομο παίζουν σημαντικό ρόλο στο πως θα διαμορφωθεί η συμπεριφορά του.

Πότε τα άτομα εξεγείρονται;

Σε κάποια πειράματα για την εξέγερση η επιλογή των ατόμων ήταν μεταξύ συμμόρφωσης και υπακοής.

Πολλές φορές ο στόχος της επιρροής των άλλων γύρω μας δεν είναι απλά η συμμόρφωση αλλά η εσωτερικήευση, η αλλαγή δηλαδή των στάσεων και των πεποιθήσεων μας.

Η θεωρία της γνωστικής απόκρισης υποστηρίζει ότι η πειθώ που προκαλείται από την επικοινωνία είναι ουσιαστικά ένα είδος αυτό-πειθούς.

Ορισμένες σκέψεις μας αφορούν την ποιότητα των επιχειρημάτων που διαβάζουμε και άλλες αφορούν την αξιοπιστία της πηγής της πληροφόρησης.

Η κεντρική οδός επικοινωνίας αναφέρεται στο περιεχόμενο του ίδιου του μηνύματος και κατά πόσο αυτό είναι πιστευτό.

Η περιφερειακή οδός επικοινωνίας αφορά ζητήματα που δεν έχουν να κάνουν με το ίδιο το μήνυμα.

Η προσωπική εμπλοκή επηρεάζει το ποια οδό θα ακολουθήσουμε. Αν το ζήτημα μας αφορά προσωπικά τότε υπάρχουν περισσότερες πιθανότητες να ακολουθηθεί η κεντρική οδός.

Όταν δεν θέλουμε ή δεν μπορούμε να επεξεργαστούμε το περιεχόμενο της επικοινωνίας τότε ακολουθούμε διάφορους ευρετικούς κανόνες.

Ομάδες αναφοράς και ταύτισης

Ομάδες αναφοράς είναι οι ομάδες με τις οποίες ταυτιζόμαστε. Βάση αυτών αξιολογούμε τις απόψεις μας και καθορίζουμε τη συμπεριφορά μας.

Η ομάδα αυτές μας παρέχουν μια ιδεολογία μέσα από την οποία βλέπουμε και ερμηνεύουμε τον κόσμο.

Όταν αρχίζουμε να ταυτιζόμαστε με μία ομάδα αναφοράς «προβάρουμε» νέες πεποιθήσεις και στάσεις.

Όταν υπάρχει το φαινόμενο της εσωτερίκευσης οι αλλαγές αυτό-συντηρούνται.

Συλλογική λήψη αποφάσεων.

Έχει βρεθεί ότι οι συλλογικές αποφάσεις είναι συχνά πιο ριψοκίνδυνες από τις ατομικές αποφάσεις.

Η πόλωση της ομάδας. Η ομαδική συζήτηση οδηγεί σε αποφάσεις που είναι πιο ακραίες από τις ατομικές.

Η πληροφοριακή επιρροή αναφέρεται στο ρόλο που παίζουν οι νέες πληροφορίες ώστε να παρθεί μια απόφαση.

Όσο πιο πολλά επιχειρήματα παρουσιάζονται υπέρ μιας θέσης τόσο πιο πιθανό είναι να μετακινηθούν τα άτομα προς αυτήν.

Η κανονιστική επιρροή παρατηρείται όταν τα άτομα συγκρίνουν τις δικές τους απόψεις με τους κανόνες της ομάδας τους.

Η πληροφοριακή και η κανονιστική επιρροή παρουσιάζονται ταυτόχρονα στις ομαδικές συζητήσεις.

Ομαδική Σκέψη.

Τα μέλη μιας ομάδας μπορεί να αποσιωπήσουν τις διαφωνίες του προς όφελος της ομαδικής ομοφωνίας.

Τα μέλη της ομάδας αυτής έχουν την εντύπωση ότι είναι άτρωτα, ηθικά και ομόθυμα.

Τα μέλη της ομάδας δεν εξετάζουν ρεαλιστικά τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα της απόφασης τους αλλά απλά την εκλογικεύουν.

Τα άτομα που μετέχουν στη λήψη αποφάσεων θα πρέπει να πληροφορούνται για το φαινόμενο αυτό.

Κάποιοι από την ομάδα θα πρέπει να παίζουν το «δικηγόρο του διαβόλου» αμφισβητώντας τις διάφορες προτάσεις.

Τα εργαστηριακά πειράματα παρήγαγαν μια πιο πολύπλοκη εικόνα της ομαδικής λήψης αποφάσεων.